

José Luis Rodríguez Sánchez
(Madrid, 1937)

President (1984-1988)

Vicepresident (1983-1984)

Vocal (1981-1982)

El Dr. Rodríguez-Sánchez es va llicenciar en Medicina i Cirurgia per la Universidad Complutense de Madrid (1962). Es va formar en Medicina Interna al Hospital Clínico Provincial de Madrid amb el Dr. Angel Ortega-Nuñez i després va passar a formar part de l'equip del Prof. Ortiz Masllorens - un dels pioners de la Immunologia a Espanya - a la Fundación Jiménez Díaz, on es va iniciar en la recerca en Immunologia. El 1971 es va traslladar a l'Hospital de Sant Pau de Barcelona, primer en el Servei d'Hematologia i després com a cap del Servei d'Immunologia (1978-2008), on va dur a terme una activitat investigadora rellevant en el camp de les malalties autoimmunitàries. El 1986 es va doctorar per la Universitat Autònoma de Barcelona amb la Tesis titulada "Anticossos anti-nuclears". El seu grup va descriure noves especificitats d'autoanticossos associats a escleroderma (NOR-90), va identificar l'activitat bioquímica dels antígens i va caracteritzar diversos models experimentals de malalties autoimmunitàries en ratolins. D'altra banda va ésser pioner en l'ús de la immunofluorescència per a l'estudi de biòpsies renals per la classificació immunopatològica de les glomerulonefritis. El seu laboratori va generar nombrosos reactius per al diagnòstic en Immunologia Clínica. Durant el període de temps que va treballar a l'Hospital de Sant Pau va ser Professor d'Immunologia de la Unitat Docent de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona, la primera Universitat de l'estat espanyol on la Immunologia era una assignatura docent independent. Va participar en diversos estudis internacionals per a la caracterització molecular d'autoanticossos associats a malaltia. Va ser el segon President de la Societat Catalana d'Immunologia després d'ocupar diferents càrrecs a les primeres Junes Directives.